

עלון

יושב אוהלים

לומדים לחיות תורה

נשא תשפ"ו

עיקרי בדבריו של המלאך, אותו השמיטה ולא הזכירה.

שלא נטעה, אשת מנוח היתה אישה צדיקה, כ"כ צדיקה שזכתה שמלאך ה' יתגלה אליה וידבר איתה. וצריך להבין מדוע לא סיפרה לו את זה. שגם אם נומר שזאת גנות, הרי גנות זו כבר חלפה ועברה מן העולם, כי המלאך הבטיח לה "והרית וילדת בן", ואם כן, מדוע היא נמנעה ולא סיפרה זאת לבעלה?

אומר הרב צבי שרגא גרוסברד זצ"ל שאנחנו רואים עד כמה קשה לאדם לספר בגנות עצמו, ולהודות בחסרוננו. אשת מנוח, למרות העובדה שהיתה אשה צדיקה, ולמרות העובדה שפגם העקרות בטל ממנה, היא לא היתה מסוגלת לספר את זה לבעלה, כי זהו טבע האדם. קשה לו מאוד להודות בטעויות שעשה ולהכיר בחסרונותיו, וכדי להתכחש להם ולהסתיר אותם הוא מסוגל לעשות דברים שונים ומשונים, ובלבד שאנשים לא יכירו את הטעויות והחסרונות שלו.

ומביא הרב דוגמא קיצונית לכך מספר ירמיה, בסיפור על נביא השקר חנניה בן עזור:

חנניה בן עזור התנבא לבני ישראל נבואת שקר, שאחרי שנתיים בגלות יהיה טוב לבני ישראל, הקב"ה יחזיר את כלי המקדש ויעלה את הגולה בחזרה לירושלים. וירמיהו הנביא הוכיחו שהוא אומר נבואת שקר, והביא סימן להוכיח את צדקתו. ואמר לו ירמיהו הנביא: השנה אתה מת, וזה יהיה ראיה שנבואתו נבואת שקר.

כותב הנביא: "וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחודש השביעי", ושואלים חז"ל שאין חודש השביעי בשנה ההיא אלא בשנה החדשה, כי הרי ראש החודש השביעי הוא ראש השנה. מדוע אם כן כתוב בשנה ההיא? ומתרגמים שהוא מת בערב ראש השנה כנבואת ירמיהו שימות באותה השנה, וציווה את ביתו שיקברו אותו רק אחרי ראש השנה כדי לעשות את נבואת ירמיה שקר.

לפנ מספר שנים יצא לי לפגוש בחור שהיה לקראת תחילת קורס טיס. כמה הוא היה נלהב, הוא סיפר לי על המיונים שהוא עבר, על המבחנים הקשים. כמה שזה מיוחד שבכלל קראו לו לאותם מבחנים, וכמה זה נדיר שהוא הצליח לעבור אותם. ואחרי שהוא סיפר על ההתרגשות שלו לקראת תחילת הקורס הוא נפרד ממני, ולא שמעתי ממנו כשנה.

לאחר שנה זימן אותנו הקב"ה לאותו המקום. ניגשתי אליו בשמחה ושאלתי אותו איך הולך הקורס, האם זה מרגש כמו שהוא חשב, כמה זה קשה, ואם יש לו איזה סיפור מעניין שהוא יכול לשתף אותי. אבל, הוא הגיב לי בצורה די יבשה: "אה... להיות טיס? זה סה"כ כמו נהג מונית בשמים. אני עושה משהו הרבה יותר טוב".

מה שהתברר לי בהמשך השיחה זה שהוא לא הצליח בקורס, ולכן העבירו אותו לתפקיד אחר...

בהפטרה השבוע מובא סיפורם של מנוח ואשתו: "ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה. וירא מלאך ה' אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן"

וחז"ל מסבירים במדרש שהיו חילוקי דעות בין מנוח לאשתו. הוא היה אומר לה שהיא עקרה, ואשמה בכך שאין להם ילדים, והיא הייתה מאשימה אותו. לכן בא המלאך לעשות שלום בינה לבין בעלה והודיע לה שהיא עקרה ובגללה אין ילדים. ובגלל שכוונתו היתה להשכין שלום, כשהמלאך דיבר עם מנוח, הוא שינה בדיבורו ולא הזכיר את מה שאמר לאשתו שהיא עקרה, אלא רק אמר לו "מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר" (פסוק יג).

השינוי הזה בדיבור נכון כלפי המלאך, הוא רוצה לעשות שלום ולכן הוא חייב לשנות בלשונו. אבל, על אשת מנוח היה לספר לבעלה בדיוק את דברי המלאך, כולל את העובדה שהיא עקרה. בכל זאת, כשהיא סיפרה לבעלה את כל דברי המלאך, היא סיפרה לו הכל חוץ מאת הפרט הזה, שהוא פרט

העלון יוצא לאור לעילוי נשמת יעקב זאב בן צבי ז"ל

העלון השבוע
הוקדש:

לעילוי נשמת:

בנימין בן שמעון ז"ל, שרה בת אנשל ז"ל אסתר
הינדא בת יהודה לייב ז"ל, אליהו בן ישראל ז"ל,
צביה בת ישראל ז"ל, ברוך ברכני בן רחל ז"ל.

לרפואת:

בן-ציון בן דבורה,
אברהם צבי בן שרה,
בנימין בן אלישבע.

בא גם אתה להיות שותף בהפצת
העלון ותזכה את יקירך:
4663MR@GMAIL.COM

המשך המאמר - אני מושלם!

נורא להיווכח עד כמה האדם לא מסוגל להכיר בטעות שלו, הרי חנניה בן עזר שברגע האחרון לפני מיתתו נוכח לדעת בצורה הברורה ביותר שירמיהו צדק, ומה שאמר לו שימות בזאת השנה הולך ומתקיים, ולמרות העובדה שעומד רגע קט לפני שמתייצב בבית דין של מעלה, הוא מחפש אמצעים שונים כדי לעשות את נבואת ירמיהו שקר, ולשם כך הוא מוכן שיניחו את גופו בביזיון במשך מספר ימים עד אחרי ראש השנה, רק כדי שלא ידעו שטעה.

אף על פי שבזמן שיכירו את הטעות שלו הוא לא יהיה בין החיים, והוא עצמו לא יתבייש ולא יתבזה כשיכירו את השקר שלו, גם לזה הוא לא היה מוכן.

וכל כך קשה לאדם לומר שטעה, להודות על האמת שגדולי עולם השתבחו בכך שהם מצליחים בכך.

מה בחר ר' יהודה לכתוב? לא את היותו תלמיד חכם מופלג, ולא היותו צדיק נשגב במדרגת התנאים, אלא את העובדה שהוא מודה על האמת, כי זה דבר קשה ומנוגד לטבעו של האדם, ומי שיכול להתגבר על עצמו ולומר לא שמעתי, אות הוא שאדם גדול הוא.

לכן כשאדם בא לחזור בתשובה, לא מספיק שהוא מתחרט ומקבל על העתיד, אלא ראשית כל, צריך להכיר בחטא שחטא ולהודות על כך, וכשמודה על חטאיו, נפתח לו הפתח לתשובה. אבל בלי וידוי לא מועילה התשובה כלום, והרי הוא כטובל ושרץ בידו, כי אם החוטא אינו מכיר בחטאו, אין לו ההתחלה של התשובה, שהיא ההכרה בחטא עצמו.

לכל אחד קשה להודות שהוא לא מושלם, קשה להכיר בעובדה שלפעמים הוא נכשל, לפעמים הוא לא מצליח. כל אדם מעדיף לראות את ההצלחות שלו, ואת הכישלונות לסובב בצורה שיראו כהצלחות. אבל, הכוח להגיד: "טעיתי", להודות: "נכשלתי", לומר: "לא יודע", הוא זה שיתן לאדם את היכולת לנתח את הסיבות לנפילות, ומהן להגיע להצלחות אמיתיות. כי לכולנו יש גם נפילות וכישלונות, אם נצייר אותם כהצלחות ואת השאיפות שלא השגנו נצבע בצבעי מונית, נמשיך ליפול מכישלון אחד למישנהו. אבל אם נדע ללמוד מהנפילות ולהפיק לקחים להמשך, נוכל באמת להצליח בגדול.

שמוע על קשר

יושב אוהלים

לומדים לחיות תורה

להזמנת שיחות וקבלת תכנים נוספים:

מייל: 4663MR@GMAIL.COM

קו התוכן: 0733-578-562

שלוחה 1 - שיחות

שלוחה 2 - מסד קצר

שלוחה 9 - השארת הודעה

חפשו את הרב מנחם ריביץ גם ב:

על מנת לוודא שאתה לא מפספס כלום,
מומלץ להירשם לרשימת התפוצה.

שמוע אצלך

המילה הראשונה שאדם

צריך ללמוד לומר כדי

להצליח באמת היא:

טעיתי.

מחנכים דרך כלי המקדש. מסלול חדש ל"לכלים לחיים":

בונים דור קדוש

לאנשי חינוך

כלים מעשיים, יישומיים ומחוללי שינוי

אין לקחת רעיונות עמוקים ולהפוך אותם לכלים
חינוכיים ברורים ושימיים בעבודה עם תלמידים.

לפרטים והזמנות:

4663MR@GMAIL.COM

052-7134663

כלים לחיים

שיחות מעשיות לבנין האדם מתוך כלי המשכן | בליווי מצגת

1 בונים דור קדוש

לאנשי חינוך

כלים מעשיים, יישומיים ומחוללי שינוי

איך לקחת רעיונות עמוקים ולהפוך אותם לכלים חינוכיים ברורים ושימיים בעבודה עם תלמידים.

2 יסודות של קדושה

כיתות ז-ח ושיבות קטנות

מרתק, מעורר, מחבר

חווייה סוחפת שמחברת את עולמם של הבחורים למשמעות, לכיוון ולבניין פנימי.

3 הופכים למקדש חי

ישיבות גדולות, כוללים ובתי כנסת

מעשי, מעצים ומרומם

איך לוקחים את מושגי המשכן והופכים אותם לעבודה פנימית חיה ומעשית.

